

Evanghelia mormonilor

Ce este adevărata Evanghelie?

Cuprinsul

Eroarea mormonilor, sau: Ce este Evanghelia?	1
Evanghelia mormonilor prezentată pe scurt	1
Prezentarea Evangheliei adevărate de către Pavel	2
Comparație între două Evanghelii	3
Învățătura mormonilor despre autoritate	5
Cum devenim noi răscumpărați?	5
Observații privind învățăturile mormonilor.....	6

Eroarea mormonilor, sau: Ce este Evanghelia?

Nu cu mult timp în urmă, un tânăr îmbrăcat în veșminte pseudo-clericale tipice pentru *Sfinții din zilele din urmă* (SDZDU)¹ a venit la ușa mea. Oricine este familiarizat cu această confesiune ar fi recunoscut imediat că era un „Elder” mormon² - deși *Younger* („mai tânăr”, 1 Petru 5.5) ar fi fost poate termenul mai potrivit, deoarece bătrânii din Sfânta Scriptură erau, fără excepție, bărbați în vârstă și cu experiență,³ care aveau grijă de turma lui Dumnezeu (1 Petru 5.1-3), dar nu trebuiau să domnească peste poporul lui Dumnezeu ca peste o proprietate a lor.

Mormonul respectiv s-a prezentat ca „slujitor al Evangheliei”, ca misionar „în localitățile montane din California”. Mi-a spus că ar dori să-mi expună câteva „principii ale Evangheliei”. I-am dat de înțeles că și eu mă străduiesc să vestesc vestea bună a lui Dumnezeu păcătoșilor sărmani (1 Timotei 1.15) și i-am spus că aș discuta cu plăcere cu el, în măsura în care vestirea vestei bune este într-adevăr și scopul lui. Așa că l-am rugat să ia loc.

Evanghelia mormonilor prezentată pe scurt

„Și acum, domnul meu”, a fost el întrebat, „ne-ai putea onora cu o scurtă explicație despre ce este cu adevărat Evanghelia?” Erau prezente mai multe persoane.

„Desigur”, a răspuns el. „Evanghelia cuprinde patru puncte esențiale: primul este pocăința, al doilea credința, al treilea botezul spre iertarea păcatelor făcut de către o persoană împuternicită

¹ Nota redacției: „Biserica lui Isus Hristos a sfinților din zilele din urmă” este denumirea pe care și-a dat-o cea mai mare comunitate religioasă din cadrul mormonismului.

² Nota redacției: *Elder* se traduce în limba germană prin „Ältester” (bătrân).

³ Vezi 1 Timotei 3.2-7. Trebuie remarcat faptul că termenii „bătrân” și „episcop” [în traducerea King James] sunt același lucru, așa cum se arată în Tit 1.5-7. Termenul „bătrân” se referă la vârsta bărbatului, iar termenul „episcop” la funcția sa. În ceea ce privește toate acestea, în mormonism domnește o mare confuzie.

în acest sens, iar al patrulea este punerea mâinilor de către un om chemat de Dumnezeu, pentru ca persoana respectivă să primească Duhul Sfânt.”

„Ei bine, și să presupunem că cineva a trecut prin toate acestea – este el atunci mântuit?”

„Ah, desigur, nimeni nu poate ști asta în această viață. Cine va răbda până la sfârșit va fi înălțat în Împărăția lui Dumnezeu.” Apoi a deschis un mic testament, cu care însă nu era prea familiarizat, și ne-a arătat câteva pasaje biblice care dovedesc clar că Domnul și apostolii au propovăduit pocăința și credința și că Petru a vorbit chiar și despre „botezul spre iertarea păcatelor” (Faptele apostolilor 2.38; cititorul ar trebui să examineze cu atenție acest verset și contextul său). În afară de aceasta, în cel puțin două cazuri, apostolii și-au pus mâinile peste oameni, pentru ca aceștia să primească darul Duhului Sfânt (Faptele apostolilor 8.14-17; 19.1-6). El a încercat, de asemenea, să găsească un verset biblic, care să dovedească că nimeni nu ar putea ști dacă este mântuit acum. Având în vedere Efeseni 2.4-8; 1 Petru 1.9; 1 Corinteni 1.8; 2 Corinteni 2.15 și 2 Timotei 1.9, acest demers era totuși total absurd, deși el a făcut referire la Matei 24.13 pentru a-și apăra poziția: „Dar cine răbdă până la sfârșit, acela va fi mântuit.”

În privința aceasta trebuie spus următoarele: răbdarea este, fără îndoială, o dovadă a autenticității [mântuirii]. Cine afirmă că este mântuit, dar nu răbdă până la sfârșit, dovedește astfel lipsa de însemnătate a mărturisirii sale.⁴

„Eu sunt pe deplin de acord cu dumneavoastră în ceea ce privește faptul că Sfânta Scriptură vorbește despre cele patru puncte menționate de dumneavoastră”, i-am răspuns, „dar probabil că dumneavoastră nu ați înțeles corect întrebarea mea. Eu v-am rugat să-mi explicați Evangelia. Dacă aceste așa-numite ‚patru principii‘ constituie într-adevăr Evangelia, atunci dumneavoastră aveți o Evanghelie fără Hristos; sau, altfel spus: este vorba de o Evanghelie din care lipsește Evangelia. Dacă aveți dreptate, cel puțin apostolul Pavel ar fi căzut într-o eroare gravă, pentru că el explică Evangelia sa, în care, de fapt, nu menționează niciunul dintre punctele menționate de dumneavoastră. Vă amintiți cu siguranță pasajul biblic corespunzător?”

Totuși, el nu și-a amintit. El nu a putut face nicio afirmație concretă pe această temă. De fapt, s-a dovedit curând că Biblia lui, cu excepția câtorva versete referitoare la temele lui preferate, era practic o carte închisă. La solicitarea meu, el a deschis la 1 Corinteni 15. Aș dori să fac atent pe scurt pe cititor în privința aceasta.

Prezentarea Evangheliei adevărate de către Pavel

Începem cu primul verset al acestui pasaj prețios și minunat din Sfânta Scriptură, și citim:

- **1 Corinteni 15.1-4:** Și vă fac cunoscut, fraților, *Evangelia pe care v-am vestit-o*, pe care ați și primit-o, în care și stați, *prin care și sunteți mântuiți (dacă țineți cu tărie cuvântul pe care vi l-am vestit)*, afară numai dacă n-ați crezut în zadar. Pentru că v-am dat întâi ce am și primit: *că Hristos a murit pentru păcatele noastre*, după Scripturi;⁵ și că a fost înmormântat; și că a înviat a treia zi, după Scripturi;

⁴ Aș dori să recomand cititorului care întâmpină dificultăți în această privință lucrările „Fallen from Grace; or, Castaway” de W. Barker, precum și „The Perseverance of the Saints” de F. W. Grant. Ambele cărți costă câte 5 cenți și sunt disponibile la Loizeaux Bros.

⁵ Vezi Isaia 53.5,6.

Aici m-am oprit, deoarece restul pasajului este dedicat relatărilor martorilor oculari ai învierii lui Hristos și, prin urmare, nu poate fi considerat ca fiind doctrinar. Cu toate acestea, cititorul poate avea un mare folos dacă va medita în liniște asupra întregului pasaj.

„Ei bine”, am spus eu și m-am adresat mormonilor, „în aceste versete este prezentată Evangelhia – Evangelhia, pe care a propovăduit-o Pavel. Este periculos să propovăduiești o altă Evanghelie, căci din Galateni 1.8,9 știm că cel care face aceasta – chiar dacă ar fi un înger din cer – este blestemat. Am auzit că dumneavoastră învățați că Evangelhia dumneavoastră i-a fost revelată lui Joseph Smith de un înger.⁶ Chiar dacă aceasta ar fi adevărat, nu ar dovedi nimic dacă, la o verificare, s-ar dovedi că nu este vorba despre ceea ce a propovăduit apostolul neamurilor. Credincioșii din Corint au acceptat Evangelhia *lui*; au rămas fideli *acestei* Evangelhii; prin *această* Evanghelie au fost *mântuiți* (1 Corinteni 15.1,2), în măsura în care erau *adevărați credincioși*. Cu siguranță ați constatat, că nu respectarea atentă a anumitor rânduieli sau trăirea după anumite reguli, așa cum ați menționat acum câteva minute, le-a garantat credincioșilor din Corint mântuirea - oricât de binecuvântată ar fi aceasta, dacă este înțeleasă corect -, ci prin faptul că ei au păstrat în memorie această Evanghelie a lui Pavel [2 Timotei 2.8].

Comparație între două Evangelhii

Constat, așadar, în primul rând că în Evangelhia lui Pavel este vorba despre *o Persoană*, și anume despre o Persoană cu totul diferită de aceea pe care dumneavoastră ne-o prezentați - este vorba despre ‚Fiul lui Dumnezeu’, așa cum ni-L prezintă Epistola către Romani 1.3,4. Dimpotrivă în toate cele patru puncte ale Evangelhiei dumneavoastră nu se amintește niciun cuvânt despre Fiul lui Dumnezeu. Evangelhia lui Pavel nu conține niciun cuvânt despre nimeni altcineva sau nimic în afară de Hristos. S-ar putea, probabil, structura Evangelhia sa de asemenea în patru puncte, deși trei puncte ar fi mai potrivite. Totuși, chiar dacă o împărțim în patru puncte (pentru a vă veni în întâmpinare pe cât posibil), găsim diferențe clare. Cele patru puncte ale dumneavoastră se referă toate la bietul păcătos și ar putea fi formulate astfel:

1. Păcătosul se pocăiește.
2. Păcătosul are credință.
3. Păcătosul este botezat.
4. Păcătosului i se pun mâinile.

În contrast, iată cum poate fi exprimată adevărata Evanghelie:

1. Hristos a murit [1 Corinteni 15.3].
2. Hristos a fost înmormântat [1 Corinteni 15.4a].
3. Hristos a înviat [1 Corinteni 15.4b].
4. Hristos este subiectul preocupării inimilor celor ai Săi [1 Corinteni 15.5].

1. Hristos a murit

Cu certitudine cele două Evangelhii nu au nimic în comun. Gândesc că dumneavoastră învățați că Hristos a murit numai pentru greșelile lui Adam și nu pentru păcatele noastre, dar afirmați

⁶ Nota redacției: Joseph Smith a fost fondatorul mormonilor. Conform propriilor declarații, pe 21 septembrie 1823 i s-a arătat un înger numit „Moroni”, care l-a autorizat să traducă un text de pe plăci de aur, scris într-o limbă necunoscută numită „egipteană reformată”. Acest text ar conține „plinătatea Evangelhiei eterne”.

Ce este adevărata Evanghelie?

că păcatul lui Adam a fost ispășit prin cruce, în timp ce păcatele fiecăruia trebuie spălate prin botez. Evanghelia lui Pavel, dimpotrivă, ne spune că Hristos a murit pentru păcatele *noastre* [1 Corinteni 15.3]. Dacă este așa și „sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1.7) - atunci unde se aplică botezul în viziunea dumneavoastră? Dacă *toate* păcatele mele sunt ispășite prin sângele Lui prețios și El „a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn” (1 Petru 2.24) - câte păcate mai rămân atunci care ar trebui curățate prin botez?⁷ Cu siguranță niciunul. Dar, cu regret, acesta este numai *un* exemplu al faptului că falsa Evanghelie a mormonilor este în contradicție cu prețioasa Evanghelie a harului lui Dumnezeu [Faptele apostolilor 20.24], așa cum ea este revelată în Biblie.

2. Hristos a fost înmormântat

Dar trec la al doilea punct. Hristos nu numai că a murit, ci a fost și „înmormântat” (1 Corinteni 15.4). Despre El este scris însă și: „Nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nici nu vei da pe Sfântul Tău să vadă putrezirea” (Faptele apostolilor 2.27; Psalmul 16.10). În mormântarea Sa confirmă realitatea morții Sale și arată clar că El a pus capăt pentru totdeauna poziției pe care a ocupat-o pe pământ. Este sfârșitul tuturor relațiilor în care Se afla înainte și ne spune că El este mort: mort față de Lege, după ce El a plătit pedeapsa mea, și mort față de păcat – nu al Său, ci al meu –, pe care El l-a purtat. Eu sunt „în mormântat cu El prin botez, pentru moarte” (Romani 6.4), așa că eu nu sunt lăsat acolo unde mormonismul m-ar lăsa: ca un suflet sărman și luptător pe pământ, care se străduiește să reziste până la sfârșit pentru a fi mântuit. Mai degrabă sunt considerat ca unul care a fost îngropat împreună cu El, pentru a pune capăt tuturor acestor lucruri. Prin aceasta ajung la al treilea punct:

3. Hristos a înviat

Hristos a înviat dintre morți, iar eu am fost înviat împreună cu El [1 Corinteni 15.4; Coloseni 3.1]. În ceea ce privește acceptarea de către Dumnezeu, poziția Lui este acum poziția mea [înaintea lui Dumnezeu]. El „a fost dat pentru greșelile noastre și a fost *înviat* pentru îndreptățirea noastră” (Romani 4.25). Prin învierea lui Hristos Dumnezeu declară public, că credinciosul este achitat de toate păcatele, deoarece Locuitorul său a fost eliberat din moarte [Faptele apostolilor 2.14].

4. Hristos este subiectul preocupării inimilor celor ai Săi

Și acum Acela, care este viu în vecii vecilor (Apocalipsa 1.18), este prezentat ca subiect al preocupării inimilor celor ai Săi. „El a fost văzut” [compară cu 1 Corinteni 15.5-8], iar același apostol exclamă în alt loc: „Dar noi îl vedem pe Isus!” (Evrei 2.9). Mai întâi, păcătoșii sărmani sunt aduși să recunoască imposibilitatea totală de a se îmbunătăți sau de a se face mai vrednici pentru prezența lui Dumnezeu. Apoi, ochiul credinței este îndreptat spre Cel care a murit, în care ea (credința) crede și prin care cei care cred sunt „îndreptățiți de toate” (Faptele apostolilor 13.38,39). Acum ei au și un subiect al preocupării inimii lor, și anume pe Hristos în gloria Sa (2 Corinteni 3.18). Cât de mult se deosebește aceasta de ceea ce ați prezentat dumneavoastră! Pentru noi este valabil: „Isus este Cel dintâi, Isus este Cel de pe urmă, Isus pe tot parcursul drumului”, în timp ce dumneavoastră sunteți lăsați pe cont propriu.”

⁷ Recunosc fără rezerve că iertarea oficială sau administrativă a păcatelor este acordată prin botez, prin faptul că cei botezați sunt primiți în comuniunea credincioșilor. Dar aceasta este altceva decât iertarea eternă înaintea lui Dumnezeu; vezi Ioan 20.22,23.

Învățătura mormonilor despre autoritate

Dar acum mai am o întrebare. Ați vorbit despre bărbați care au *împuternicirea* de a boteza și de a pune mâinile. Unde găsiți asta în Scriptură?”

Ca răspuns, el a citit din Evrei 5.4: „Și nimeni nu-și ia singur onoarea aceasta, ci numai cel chemat de Dumnezeu, după cum a fost și Aaron.”

„La ce „onoare” se referă aici?”, am întrebat eu.

„Onoarea preoției, care conferă autoritatea de a boteza și de a dăruia Duhul Sfânt”, era răspunsul lui.

„Nu”, am replicat eu, Evrei 5.1 contrazice aceasta. Aici nu este vorba nicidecum despre ‘preoție’. Deoarece *toți* credincioșii sunt preoți, în creștinism nu există o clasă specială de preoți, așa cum reiese clar din Apocalipsa 1.6 și 1 Petru 2.5,9. În Evrei 5 este vorba despre *funcția de mare preot*, care se referă la Isus Hristos, care a fost chemat de Dumnezeu, așa cum se menționează în Evrei 5.6. De asemenea, acolo nu este vorba nici despre botez sau punerea mâinilor, ci este vorba despre aducerea de „daruri și jertfe pentru păcate” (Evrei 5.1; vezi și Evrei 2.17) și apoi că El sprijină pe poporul Său în această lume plină de ispite. A aplica un astfel de pasaj biblic la o slujire omenească înseamnă pur și simplu ‘a falsifica Cuvântul lui Dumnezeu’ (2 Corinteni 4.2) și aceasta merită cea mai severă condamnare.”

Cum devenim noi răscumparați?

În esență, asta era ceea ce voiam să-i arăt acelui tânăr dus în rătăcire. Cu regret, însă, inima omenească este atât de înșelătoare, încât omul preferă să se preocupe cu *propria* pocăință, cu *propria* credință sau de *propriul ceva* decât de Hristosul lui Dumnezeu. Am constatat că acest predicator, care propovăduiește „o altă Evanghelie”, care „nu este alta” (Galateni 1.6,7), aparținea aceleiași categorii ca mii de oameni din creștinătatea mărturisitoare. Pasajele biblice prezentate lui aveau pentru el o importanță redusă în comparație cu „revelațiile [continue] de astăzi”, cu toate că Pavel spune în Coloseni 1.25 că el trebuia „potrivit administrării lui Dumnezeu ... să întregească Cuvântul lui Dumnezeu”. Și astfel mormonul și-a văzut de drum, în timp ce se încredea în religia sa carnală și a ignorat „Evanghelia lui Dumnezeu”.

Înainte de a încheia acest subiect, aș dori să reamintesc cititorului că nici credința, nici pocăința nu sunt prezentate vreodată în Sfânta Scriptură ca *bază* pentru răscumparare. Numai crucea este această bază. Dacă păcătosul este adus de Duhul lui Dumnezeu până acolo, acesta se va pocăi cu adevărat; sufletul va fi răscumparat, dacă el se încrede în lucrarea împlinită la cruce.

Pocăința și credința, așa cum sunt prezentate în Sfânta Scriptură, nu trebuie confundate cu excrescențele mormonismului. În acest sistem jalnic, pocăința este confundată cu căința, iar credința cu credulitatea.

În sens biblic, pocăința este judecata de sine; recunoașterea faptului că ești pierdut și vinovat și că meriți mânia unui Dumnezeu sfânt. Credința este încrederea în Hristos, a cărui lucrare terminată șterge păcatele pentru totdeauna. Nu este vorba pur și simplu de a crede afirmația că Dumnezeu există sau că Isus cel istoric era Fiul lui Dumnezeu: „Dacă vei mărturisi cu gura ta pe Isus ca Domn și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre morți, vei fi mântuit. Deoarece cu inima se crede spre dreptate și cu gura se mărturisește spre mântuire” (Romani 10.9,10).

Ce este adevărata Evanghelie?

Te întreb, dragă cititorule, cu toată dragostea: Faci aceeași greșeală ca acest *Elder*? Poate că îl batjocorești pe bietul mormon neștiutor și ești îngrozit de credința aproape păgână pe care o propovăduiește biserica lui. Dar te bazezi tu însuși poate pe ceva care, măsurat în raport cu Cuvântul lui Dumnezeu, este la fel de găunos?

Ține minte: acțiunile de căință; căința care se manifestă în stări sufletești, sentimente și renunțări speciale; acceptarea intelectuală a adevărilor biblice, denumită în mod eronat credință; botezul – fie că este săvârșit de un bătrân mormon sau de un cleric hirotonisit; punerea mâinilor sau orice alt rit uman sau orice altă ceremonie rânduită de Dumnezeu - toate acestea nu-ți vor folosi la nimic.

Hristos și numai Hristos este singura ta mântuire. Aruncă totul și fugi la El. „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit” (Faptele apostolilor 16.31).

Observații privind învățăturile mormonilor

Scopul meu nu a fost acela de a enumera și de a respinge toate erorile perfide ale mormonismului. Mai degrabă, am vrut să arăt cât de mult acest sistem se află în contradicție cu *Evangelhia* gloriei fericitului Dumnezeu, pe care El a revelat-o în Cuvântul Său [1 Timotei 1.11].

S-a remarcat însă că un scurt rezumat al unor învățături importante ale sectei, care se bazează pe alte principii, ar putea servi drept avertisment pentru toți cei care se lasă seduși de cuvinte frumoase și argumente sofistice și sunt atrași în vârtejul lor.

Dacă examinăm publicațiile „mai avansate” ale acestei secte, afirmațiile care urmează pot fi ușor demonstrate ca făcând parte din ciudatul păgânism al acestui teribil cult cvasi-religios, chiar dacă unele dintre ele sunt adesea negate de „bătrânii” călători. Sarcina lor nu este, de fapt, să alarmeze prin facerea publică a „adâncurilor lui Satan” (Apocalipsa 2.24), ci să ducă în rătăcire prin prezentarea unei mărturisiri de credință care se apropie cât mai mult posibil de creștinismul adevărat. Nimic nu ar putea fi mai înșelător decât prezentarea „Învățăturilor Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă”, care momentan [1914] este răspândită în prezent de mii de oameni în toată țara. Aceasta a fost alcătuită de pretinsul profet Joseph Smith la începuturile mișcării, cu mult înainte ca „revelațiile de astăzi” să introducă numeroasele absurdități care mișună astăzi.

Învățăturile dominante, acceptate astăzi de ei, pot fi rezumate pe scurt după cum urmează:

- Mormonii pretind că ei cred în Biblie, dar obțin „lumină” suplimentară din *Cartea lui Mormon*. Aceasta este o colecție de absurdități, pe care trebuie doar să o răsfoiești pentru a-ți da seama că este complet absurdă și incompatibilă cu Cuvântul lui Dumnezeu. La fel de inspirate sunt considerate *Cartea Învățături și legăminte*, care conține pretins o serie de revelații, în principal avute de Joseph Smith, precum și *Perla prețioasă*, care cuprinde scrierea *Cartea lui Avraam* și alte lucrări apocrife. În plus, numeroși profesii și apostoli pot face oricând alte comunicări, care ar avea toate aceeași autoritate ca aceste scrieri.
- În esență, mormonii sunt politeiști; ei cred că există mulți zei. Și toți acești zei (cu excepția, poate, a primului – în această privință, afirmațiile lor sunt contradictorii) ar fi fost odată oameni care, datorită credinței și devotamentului lor în condiția umană, au

fost înălțați la divinitate. Fiecare speră să devină cândva un zeu. Zeii lor își păstrează, se pare, forma umană și funcțiile.

- În acest context intră în joc poligamia.⁸ Relațiile lor (poligame) ar continua în eternitate, iar descendenții zeilor și ai numeroaselor lor soții ar forma „împărăția” lor în veacurile viitoare. Bunăstarea femeilor ar depinde de faptul că sunt unite cu unul dintre credincioși.
- În ceea ce privește *această* lume (pentru mormoni există multe lumi), ei propovăduiesc o [formă proprie de] trinitate, care administrează chestiunile acestei lumi. În consecință, Dumnezeu și Hristos ar avea trupuri, membre și pasiuni umane, în timp ce Duhul Sfânt ar fi omniprezent, deși ar fi alcătuit din substanță materială.
- În studiul anterior a fost expusă învățătura lor despre mântuirea celor vii. Ei propovăduiesc public și răscumpărarea celor morți, cărora li se predică Evanghelia și care pot fi mântuiți dacă prietenii lor de pe pământ se botează pentru ei.
- În ceea ce privește învățătura despre sfârșitul timpurilor, ei susțin un sistem de învățături profetice care întruchipează o viziune extrem de carnală asupra Împărăției de o mie de ani. Această Împărăție va fi inaugurată prin revenirea lui Hristos pentru a reuni din nou Israelul, inclusiv cele zece seminții – și anume într-un Sion din America (!) – și pentru a nimici pe toți vrăjmașii „sfinților”. Morții vor fi înviați și vor apărea pe pământ. Referindu-se la această perioadă, Parley Pratt⁹ scrie în lucrarea sa *A Voice of Warning*: „Tatăl nostru Adam va sta pe tron ca Cel Bătrân de zile de odinioară”, etc., aplicând cuvintele din Daniel 7.9,10 lui Adam!
- O judecată finală va încheia toate lucrurile, dar nimeni nu va fi pierdut pentru totdeauna. Există trei sfere: cea terestră, cea celestă și cea telectuală. Fiecare om se va afla într-una dintre aceste sfere.¹⁰

Un astfel de sistem nu are nevoie de combatere. El se combate singur. Niciun copil al lui Dumnezeu, care a înțeles măcar puțin crucea, nu s-ar putea lăsa sedus de acesta. Dar, deoarece zilnic multe suflete neatente și simple, care tânjesc după mântuire, dar nu cunosc calea lui Dumnezeu, sunt seduși de acesta. Din acest motiv am redactat acest articol. Fie ca Domnul să-l folosească pentru a elibera pe mulți de astfel de „idolatrii neîngăduite” (1 Petru 4.3).

⁸ Nota redacției: Trebuie să recunoaștem în favoarea „Bisericii lui Isus Hristos a sfinților din zilele din urmă” faptul că aceasta respinge oficial poligamia încă din 1890.

⁹ Nota redacției: Parley Parker Pratt (1807–1857) a fost unul dintre primii conducători ai „Bisericii lui Isus Hristos a sfinților din zilele din urmă”.

¹⁰ Nota redacției: „Biserica lui Isus Hristos a sfinților din zilele din urmă” [scrie](#) în acest sens: „Există trei tărâmurii de glorie (vezi 1 Corinteni 15.40-42). Cel mai înalt dintre acestea este tărâmul celest. Cei care sunt curajoși în mărturia despre Isus și care respectă principiile Evangheliei vor locui în împărăția telectuală, în prezența lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului Său, Isus Hristos (vezi LuB 131:1-4). A doua dintre cele trei împărății ale gloriei este împărăția terestră. În acest regat se vor afla cei care, deși au fost oameni onorabili pe pământ, nu au fost curajoși în mărturia despre Isus. Regatul telectual este cel mai de jos dintre cele trei regate ale gloriei. În acest regat vor intra aceia ale căror decizii în viața pământească nu au fost drepte, ci rele. Ei își vor primi gloria după ce vor fi fost eliberați din închisoarea spiritelor.”

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/das-evangelium-der-mormonen-a18548.html#h-5>

Titlul original: „The Mormon’s Mistake Or What Is The Gospel?”

și: „Note on Mormon Doctrines”

Extras din „The Only Two Religions and Other Gospel Papers,

Oakland, California: Western Book and Tract Co., 1914

Sursa: <https://plymouthbrethren.org>